

LANGAS

Šiame numeryje: interviu su buvusia mokine Greta, tradiciniai renginiai, projektai, sporto ir sveikatingumo diena, edukacinės išvykos ir kt.

2019 m. gruodžio 22 d. įžanginiame laikraščio žodyje buvo įrašas: „Po ilgokos pertraukos „Langas“ sugrįžta!!! Su naujais veidais, naujomis idėjomis! Sugrįžta tam, kad Jums, mieli skaitytojai, praskaidrintų gyvenimą, informuotų apie „karščiausias“ naujienas, tiesiog pasidalintų mintimis. Mes pasiruošę kibti į darbą ir tikimės, kad jis duos puikius „vaisius“. Ir štai to darbo vaisiai –

„Langas“ gyvuoja jau 10 metų

Šia proga pasidalinti savo mintimis ir atsakyti į keletą klausimų mielai sutiko buvusi mūsų mokyklos prezidentė **Greta Kojutytė**, laikraščio „Langas“ atgaivinimo idėjos autorė.

Greta, kaip kilo idėja leisti mokyklos laikraštį?

– Prisimenu, kai mokiausi penktoje ar šeštoje klasėje, mokyklos laikraštis buvo labai populiarus. Visi mokiniai laukdavo naujo „Lango“ numerio, o jei apie tave parašydavo straipsnį, jausdavaisi tikrai „kietas riešutėlis“. Besikeičiant mokiniams, ši tradicija nutrūko. Tapus gimnazijos prezidente, norėjosi turėti ne tik „prezidentės“ vardą, bet ir atlikti apčiuopiamų darbų. Pradėjus generuoti idėjas, ką įdomaus būtų galima nuveikti gimnazijoje, gimė mintis – atgaivinsime laikraščio „Langas“ leidybą. Savo sumanymu pasidalinau su mokytoja Aldona Adomaityte, kuri sutiko kuruoti šią veiklą. Tuo metu veikė labai aktyvi mokinių taryba, tad norinčių ir gebančių rašyti straipsnius netrūko.

Labai džiugu, kad tęsiate šią gražią tradiciją. Linkiu įdomių, intriguojančių ir informatyvių straipsnių 2020 – aisiais metais ☺

– Kaip Tau sekasi ir ką veiki gyvenime?

– Džiaugiuosi, kad man sekasi gerai, bet klausimas „ką veiki gyvenime?“ priverčia susimąstyti... Pirmiausia baigiau studijas Vytauto Didžiojo universitete Kaune, po jų persikėliau gyventi į Vilnių. Šiuo metu dirbu kompanijoje, kurios pagrindinė veikla teikti organizacijoms konsultacijas, mokymus, tyrimus, padedančius efektyviau dirbti ir pasiekti geresnių veiklos rezultatų. Mano mamytė dažnai sako: „Greta, aš vis tiek nesuprantu, ką tu tame Vilniuje dirbi“. Tai labai ir neišsiplėsiu... Trumpai tariant, tai tikrai įdomi, dinamiška, skatinanti tobulėti veikla, bet kartu reikalaujanti labai daug pastangų ir įdirbio.

Viena didžiausių mano aistrų – kelionės. Žinote, kai vienos merginos negali praeiti pro rūbų parduotuves, tai aš esu kelionių maniakė. Visuomet esu suplanavusi bent keletą kelionių į priekį, bet visi mes žmonės, visi turime silpnų...

– Kokie prisiminimai įstrigę atmintyje iš mokyklos laikų?

– Nujaučiu, kad šiais laikais tai, ką pasakysiu, nemadinga, bet aš buvau viena iš tų, kurie labai mėgo mokytis, mėgo mokytojus ir viską, kas vyksta mokykloje. Bene labiausiai įstrigę šie momentai:

- Džiaugsmas, kai sužinojau, jog tapau pirmąja Gražiškių gimnazijos prezidente;
- Ilgos diskusijos apie gyvenimą vokiečių kalbos pamokoje su mokytoja Reda Kulikauskiene;
- Jausmas, kaip labai aš nemėgstu kūno kultūros pamokos. Įsivaizduokite, praktiškai visų dalykų man išeidavo 10, o kūno kultūros vos ne vos „ištraukdavau“ iki 9. Buvau labai „sportiška“ mergina :D;
- Ilgos dienos, naktys su draugais besiruošiant įvairiems mokyklos renginiams;
- Žinoma, tikroji mano mokyklos meilė ir pasimatymai, kurių labai laukdavau;
- Kartu su klasiokais praleistas laikas. Mano geriausia draugė iki šių dienų yra buvusi klasiokė;
- Šventės (Šimtadienis, Paskutinis skambutis, išleistuvės) ir kiti vakarėliai;
- Pasididžiavimo jausmas, kai iš dviejų brandos egzaminų surinkau daugiau nei 90% ir įstojau į tą universitetą/specialybę, apie kuriuos svajojau.

– Ko norėtum palinkėti gimnazijos mokiniams?

– Linkiu ambicingų svajonių ir kad jos būtų ne mamos, ne mokytojos, o Jūsų! Tačiau, kad jos išsipildytų, ne tik svajokite, bet ir darykite konkrečius veiksmus.

Niekada negalvokite: „Ką aš kaimietis/kaimietė galiu gyvenime pasiekti?“ Jūs, patikėkite manimi, galite labai daug. Tik pakelkite galvas nuo telefonų, paskaitykite vieną kitą knygą, įdėkite daugiau pastangų nei vakar ir Jūsų laukia šaunus gyvenimas.

Man vadovas darbe dažnai sako: „Šita suvalkietė ne iš kelmo spirta.“ **Tad linkiu, kad ir Jūs būtumėte tokie – ne iš kelmo spirti! ☺**

Gretą kalbino Silvija Ališauskaitė, IV gimn. klasės mokinė

Miško pakraštyje stovi senas pasakų namelis. Nykštukų šeimyna sustojusi aplink stalą, ant kurio blausiai dega žvakelė. Visi kažko lūkuriuoja, nekantraudami trypčioja nuo vienos kojos ant kitos. Tuomet pro duris įeina skrynelė nešina Snieguolė. Pati skrynelė lyg ir nebūtų išpūdinga, bet akį patraukia jos neįprastos širdies formos užraktas. Vienas nykštukas paima skrynelę į rankas, bando atidaryti, bet greitai nusivilia pamatęs, kad ji užrakinta. Snieguolė nuramina nykštukus ir atskleidžia nedidelę paslaptį: skrynelė atsidarys tik tada, kai bus įmintas stebuklingas žodis – raktas į širdį. Tad šeimyna pradėjo spėlioti:

– Žinau vieną dalyką, kuris šiais metais žmonėms nedavė ramybės – tai **SNIEGAS**. Be jo nėra jokios šventinės nuotaikos...

– O tada **LIŪDESYS** paima viršų... Juk būna visokių dienų. Žiema man ir šiaip nekelia didelio susižavėjimo.

– O kaip gi daug klausimų sukėlusios **EGLOTĖS**? Girdėjau, žmonės svarstė, kurio miesto gražesnė – Vilniaus ar Kauno. Bet aš manau, kad geriau pasidžiaugti namuose pastatyta egle – ji kukli, paprasta, bet tikrai neprasta, papuošta su meile.

– Buvimas namuose man asocijuojasi su žodžiu **LAIMĖ**. Pavyzdžiui, šiuo metu jaučiuosi pats laimingiausias, kokį tik galiu save įsivaizduoti. Man kiekviena diena yra tarytum dovana, kurią išpakuoju su plačia šypsena veide.

– O daug laimės juk suteikia **ŠEIMA**. Arti ar toli – ji visada šalia.

Kad ir kaip nykštukai stengėsi įminti stebuklingąjį žodį, skrynelė tik suspurdėdavo, bet nė vieno žodžio nepriimdavo. Nusivylimas nuspalvino visų veidus. Snieguolė įdėmiai klausėsi kiekvieno pasisakymo ir nusprendė įsiterpti:

– Nenusiminkime, juk yra daug dalykų, už kuriuos turėtume būti dėkingi. Padėkokime už galimybę įkvėpti šalto žiemos oro gurkšnį ar stebėti linguojančias medžių šakas; už buvimą su žmonėmis, kuriuos siuntė likimas ir kurie vis dar pasiliko mūsų gyvenime; už išgyvenamus pakilimus ir nuopolių; už gautą ir dovanotą laiką, dėmesį, rūpestį; už mylinčius draugus ir šeimos narius; už akimirkas, kurios buvo ir dar bus; už save tokius, kokie esame. Apskritai, už gyvenimą.

Staiga pasigirdo keistas traškesys. Visų žvilgsniai nukrypo į stebuklingąją skrynelę. Jos dangtelis atsivėrė ir kambarį užpildė akinamai ryški šviesa. Pasirodo, kad širdžiai atrakinti reikėjo vieno dalyko, kurio žmonėms kartais taip trūksta – **DĖKINGUMO**.

Nuo to laiko kambaryje dega ne tik ant stalo padėta žvakė – nuostabiausiomis gerumo, laimės, dėkingumo spalvomis liepsnoja ir žmonių širdys.

Deimantė Povilaitytė ir Laura Petruitytė, IV gimn. klasė

Pirmąkart į paukščių palydas!

Biologijos ir geografijos pamokose įgytas žinias galėjome patikrinti per „Paukščių palydas“ Vištyčio regioninio parko teritorijoje. Visi gimnazijos mokiniai ir mokytojai su direktore Grita Launikone pirmąjį spalio šeštadienį vyko skaičiuoti išskrendančių paukščių. Stebėjome jų buveines, paliktus pėdsakus, klausėmės geografijos mokytojos O. Smelstorienės pasakojimo apie skrydžių ypatumus. Kiek nuostabos ir susižavėjimo sukėlė aštuntokų matytos paukštvanagio ir margojo genio gaudynės! Neįkainojamą pamoką gamtoje dovanojo Vištyčio regioninio parko ekologas Vaidas Leonavičius.

Janina Vasaitienė, biologijos mokytoja metodininkė

Tradicijos tęsiamos...

Spalio 25 dieną garsi muzika, išskaptuoti moliūgai, degančios žvakutės, juodi langai gimnazijoje sukūrė linksmą, bet kartu kiek šurpoką nuotaiką. Nereto mokinio veide galėjai išvysti šypseną ir įžvelgti mažutę baimę. Visi laukė **Helovino** popietės, kurią organizavo mokinių taryba, žinoma, mokytojų pagalba.

Kiekvienos klasės mokiniai parodė iš anksto paruoštus vaidinimus ir buvo apdovanoti atitinkamomis nominacijomis. Popietėje galėjome išvysti giltinę su „dalgium“, klounų su „peiliais“ ir kitų be galo siaubingų kostiumų.

Taip pat neužmiršome ir **Pyragų dienos**. Lapkričio 8 dieną per trečią pertrauką mokiniai, kurie norėjo dalyvauti akcijoje, atsinešė po iškeptą pyragą ar kitokį skanėstą ir kvietė nusipirkti jo bent po gabalėlį, pinigų paaukojant „Išsipildymo akcijai 2019“. Pyragų dieną buvo surinkta 95 eurai.

Gabija Jeseliūnaitė, III gimn. klasė, nuotraukos mokytojos Simonos Karalevičės

Para gimnazijoje kitaip...

Su nekantrumu mokiniai laukė paros gimnazijoje kitokiu nei įprastai metu. Ši kartą ji prasidėjo nuo gimnazijos erdvių puošimo. Vaikai grupelėmis pasiskirstę po visą mokyklą mokytojoms padedant gražino gimnaziją – langai nušvito balta spalva, o gimnazijos fojė papuošė nuostabi eglutė. Visi noriai dirbo ir buvo labai aktyvūs. Vakare laukė kūčiukų ir meduolinių sausainių kepimas. Vieni gamino tešlą, kiti darė formeles, ruošė vietą kepimui. Nė vienas nebuvo abejingas kepinių kvapui.

Meduolinių sausainių puošimas glaistu kai kuriems buvo išbandymas – jie tai darė pirmą kartą. Taigi vaikai įgavo patirties. Paskui buvo kalėdinis protmūšis. Buvome suskirstyti komandomis, kuriose turėjome būti iki pat paros gimnazijoje pabaigos. Iš viso buvo 5 komandos. Stebino įvairūs klausimai ir atsakymai Po protmūšio galėjome atsipūsti – vieni ėjo į salę sportuoti, kiti – šokti į fojė, o kai kurie pasinaudojo galimybe pasistiprinti, nes maisto buvo užtektinai. Atsipalaiduoti galėjome įsitaisę savo miegojimo vietose, valgydami kvapnius kūčiukus ar sausainius, žiūrėdami išsirinktą filmą „Kalėdų dvasia“. Pasibaigus filmui komandos gavo užduotis, kurias būtina turėjo įvykdyti, kitaip Kalėdų senelis nebūtų galėjęs įeiti į mokyklą. Taigi aktyvumo netrūko. Džiaugėmės žaisdami kartu su seneliu įvairius žaidimus, dėkojome užgautas dovanas. Išlydėjęs senelį, atėjo miego metas. Bet... Rytas buvo sunkus tiems, kurie beveik nemiegojo. Papusryčiavę, pasidaliję išpūdžiais, išsiskirstėme į namus. Už labai smagiai praleistą laiką dėkojame mokytojoms Redai Kulikauskienei, Jurgitai Navikienei ir socialinei pedagogei Romanai Balsienei.

Simona Klastaitytė ir Gabija Žalkauskaitė, 8 kl. mokinės, nuotraukos S. Klastaitytės

„Online galima tapti bet kuo?“

Kiekvienais metais rašytoja Kristina Sabaliauskaitė kartu su leidykla „Baltos lankos“ vyresniųjų klasių mokinius kviečia dalyvauti trumpųjų rašinių konkurse. Šiais mokslo metais mokiniai buvo kviečiami pamąstyti apie gyvenimą internete: ar jis nevirsta priverstiniu tobulumo diktatu, ar visada atliepia tikrovę, ar tai, kaip save vaizduojame virtualiame gyvenime, gali padėti spręsti realaus gyvenimo problemas; kokių privalumų / trūkumų turi online išrasti nauji savęs įvaizdžiai ir įsikūnijimai; ar žmogui visada buvo būdingos savęs perkūrimo viešumai pastangos, ar tai tik mūsų dabarties ženklas? **Konkurso tema: „Online galima tapti bet kuo?“**

IV gimnazijos klasės mokinė **Deimantė Povilaitytė** nusprendė pamąstyti šia tema ir dalyvavo konkurse. Jūsų dėmesiui pateikiame jos rašinio ištrauką:

„Žvelgiant pro virtualios realybės prizmę aš tampa alchemike. Iš skirtingų medžiagų savo rankomis galiu sukurti likimo paveikslą. Pavyzdžiui, išlieti įsivaizduojamą kūno formą, pakeisti išvaizdą, pridėti ar atimti charakterio savybių. Neįgyvendinamas svajones padaryti lengvai pasiekiamas, aukštus idealus paversti nesunkiai prieinamais (tiesa, nukenčia kokybė – sakykime, kad žmogaus išsilavinimo mėnulyje nuotraukoje galima įterpti savo atvaizdą, bet dėl to mes netampame didvyriais). Pavirsti meile ir šiluma, kurios pasigenda dažnas žmogus. Galiu liepsnoti danguje žvaigždės pavidalu, o vėliau savo kritimu išpildyti sugalvotą norą. Arba įgyvendinti ką nors žemiškesnio – tapti vėsiu lietaus lašu ugningame delne. Sustabdyti šią žavinčią akimirką, kai galiu ne uždegti, bet nuraminti, be jokios agonijos išstipri, išnykti...“

„Galiausiai online aplinkoje lieku žodžiu. Jis, kitaip nei aš, yra amžinas. Įžvelgiu mutualizmo – abipusės naudos – atvejį. Štai žodis pats iš savęs yra šaltas, tuščias, be jausmo – paprasčiausias molio gabalas. Tik žmogus gali suteikti jam formą, tik žmogus gali nusakyti jo prasmę. O žodis tampa mano priedanga, skydu ir šarvais. Jis atskleidžia, įgarsina mintis, bet tuo pačiu apsaugo, paslėpdamas tikrošius jausmus ir emocijas. Žodžių pagalba galiu kai ką nutylėti, kai ką pagražinti ar pabrėžti – būti arčiau idealo, savo siekiamybės. Jis – vienintelis pėdsakas, galintis įrodyti, kad ir aš čia buvau, kad ir aš

kvėpavau šios žemės oru, kad ir aš kentėjau, bet atkakliai gyvenau. Egzistavau abiejuose – ir virtualiame, ir tikrajame – pasaulyuose. Kartais jie tampa tokie panašūs, kad net sudėtinga suvokti, kada matome smegenų išverstus tikrovės signalus, o kada regime tik dirbtinę jų imitaciją, vadinamąją matricą.“

Ačiū Deimantei už galias, susimąstyti verčiančias mintis.

Lietuvių kalbos ir literatūros vyresn. mokytoja Aldona Adomaitytė

Lietuvos Junior Achievement (LJA)

Ir šiais mokslo metais gimnazijoje tęsiamos verslumo veiklos. Galbūt ne visi žino, kad ankstesnis pavadinimas MMB buvo pakeistas į pavadinimą Lietuvos Junior Achievement (LJA). Tai yra tiesiog akcinės bendrovės. Taigi gimnazijoje šiemet veikia ne viena, o dvi akcinės bendrovės – „Agapė“ ir „Reusable“.

„Agapė“ pardavinėja skirtingų porų kojines, kurias reiškia dauno sindromu sergančių žmonių palaikymą. Mes siekiame ne tik plėsti savo verslą, bet ir skleisti žinią apie Dauno sindromu sergančius žmones, skatindami juos palaikyti. „Reusable“ bendrovė pardavinėja rinkinius, į kuriuos įeina daugkartinio naudojimo puodeliai, maišeliai ir šiaudeliai – taip norime priminti, kad privalome tausoti ir saugoti gamtą ir aplinką. Gruodžio 7 d. vykome į Vilnių, į kalėdinę mugę, kurioje gavome daug gerų patarimų, kaip praplėsti savo verslą, kaip patobulinti dėžučių dizainą, kaip suskirstyti kojines pagal temas ir daug visokių kitų pamokymų. Džiaugiamės, kad mugėje mūsų bendrovė „Agapė“ gavo diplomą. Šioje programoje aš dalyvauju pirmą kartą, todėl man daug kas nauja, ir aš tikrai nesigailiu, kad įsitraukiau į šią veiklą.

Laima Grudzinskaitė, III gimn. klasės mokinė

Jaunimo mainai „We! – citizens of Europe“

Lapkričio 24 – gruodžio 3 dienomis dalyvavome Lenkijoje, Zakopanės regione, Paronine vykusiuose jaunimo mainuose. Čia buvo ir jaunimo atstovai iš Lenkijos, Rumunijos ir Kroatijos. Keliavome keliais autobusais, todėl kelionė buvo ilga, tačiau turėjome progą susipažinti su komandos nariais, kurių ir vėl, kaip bebūtų keista, nepažinojome (norėčiau paminėti, kad komandoje dalyvavo ir du studentai iš Baltarusijos – jie imigrantai, mokosi Lietuvoje). Kelionė mums visiškai nieko nekainavo – visas išlaidas padengė organizacija, kas, manau, yra pliusas.

Atvažiavome į nuostabaus grožio miestelį Paroniną, kuriame mums neįprastas vaizdas – kalnai ir maži turistiniai nameliai – kėlė nuostabą ir susižavėjimą. Dar labiau nustebau, kai sužinojau, kad jaunimo mainų organizatorė lietuvė, tačiau gyvena Lenkijoje.

Buvo smagu pažinti kitas kultūras ir pagilinti žinias apie Europą, matyti kultūrinius vakarus, kitų šalių tradicijas, šokius, taip pat papasakoti kitiems, kas yra Lietuva, kokios mūsų tradicijos.

Parvažiavome, žinoma, su begale nuotykių, papildytu draugų sąrašu iš užsienio ir žinių bagažu. Ir dabar jau žinau, kur yra pati gražiausia vieta pasaulyje – visada norėsiu ten sugrįžti.

Justė Dvarvydaitė, III gimn. klasė, nuotraukos Dimitry Kohanuk

Verslumo projektas „Veiklus. Verslus. Veržlus“

Patraukliai skambantis projekto pavadinimas kviečia būti veikliu žmogumi. Apskritai, šis projektas skirtas jaunimui, kuris domisi verslumu ar tiesiog bando atrasti save. Taigi ir aš, norėdama suprasti, ar mane vilioja verslo sritis, nusprendžiau jame dalyvauti. Projektas buvo vykdomas trimis etapais. Pirmasis vyko spalio 1-3 dienomis, jo metu dalyvavome mokymuose, kuriuos vedė vadovė Greta Gelgotaitė. Jos dėka per šias tris dienas įgavome supratimą, kas yra verslumas

ir kaip galima to siekti, bei patys mokėmės kurti verslo planą ir jį plėtoti. Žinoma, mes ne tik mokėmės, bet ir žaidėme nemažai žaidimų, kurių dėka patyrėme nepamirštamų emocijų. Spalio 21-22 dienomis vykome į Vilnių. Ten susitikome su 15min., Rock it, 70adventures, ISM, Blockchain įmonėmis, kuriose žmonės dalijosi savo patirtimi, sėkmėmis ir nuosmukiais kuriant verslą, padėjo suprasti, kad verslas nėra vien pinigai, jog tai kur kas daugiau. Ir galiausiai lapkričio 18-19 dienomis lankėmės mūsų rajono įmonėse (Karalkrėslio kepyklėlėje, UAB „Tortainė“) ir bendravome su verslininkais: Vilmantu Šlekiu ir Gintaru Burokevičiumi. Apsilankėme ir Babecko sodyboje bei Maksvyčių ūkyje. Šie susitikimai davė daug naudos, sužinojome tai, ko iš šalies žiūrint tikrai nebūtume pasakę. Supratome, kad visi verslininkai susiduria su begale sunkumų, tik vieni susidoroja su jais, o kiti pasiduoda. Šie verslininkai mus nuteikė, kad ir bet kokioms problemoms esant reikia siekti savo svajonių ir tikslų. Per visus šiuos projekto etapus gavome labai daug žinių ir emocijų, o visi projekto dalyviai tapo viena didelė šeima. Labai gaila, jog visa tai baigėsi.

Vanesa Mickevičiūtė, III gimn. klasė

Sporto ir sveikatingumo diena, skirta Lietuvos kariuomenės dienai paminėti

Vilkaviškio r. Gražiškių gimnazijoje lapkričio 20 d. vyko Sporto ir sveikatingumo diena, skirta Lietuvos kariuomenės dienai paminėti. Jame dalyvavo 5–8, I–IV gimnazijos klasių mokiniai ir kariai iš Krašto apsaugos savanorių pajėgų Dainavos apygardos 1-osios rinktinės 106 pėstininkų kuopos, Lietuvos Didžiojo kunigaikščio Vytenio bendrosios paramos logistikos bataliono, Karo prievolės ir komplektavimo tarnybos Alytaus regioninio karo prievolės ir komplektavimo skyriaus Marijampolės poskyrio. Veiklos prasidėjo 13 valandą. Sporto salėje vyko krepšinio 3x3 varžybos, tinklinio varžybos, kuriose dalyvavo mokinių ir karių komandos. Džiaugiamės, kad krepšinio 3x3 varžybose nugalėjo kariškių komanda. Tinklinio varžybose nugalėtojais tapo gimnazijos I-II klasių jungtinė vaikinių komanda. Kitoje patalpoje vyko greitųjų šachmatų komandinės varžybos. Jose dalyvavo 4 komandos, tarp jų ir karių komanda. Nugalėtoja tapo šeštos klasės komanda.

Tą dieną buvo organizuojamos ne tik sportinės veiklos: vyko jaunesnių ir vyresnių klasių protmūšiai, kuriuose įgijome naujų žinių apie Lietuvos kariuomenę. Prie gimnazijos kariai įrengė lauko šaudyklą, kur galėjome pašaudyti į taikinius iš tikrų ginklų. Taip pat kariškiai mokė mus žygiuoti, rikiuotės pratimų. Nemažą įspūdį paliko ir kariškių psichologės paskaitos. Be to, dar buvo gaminami plakatai apie kariuomenės oro, jūrų ir sausumos pajėgas, jie vėliau puikavosi ant gimnazijos sporto salės sienų. Po visų veiklų kartu su kariais vaišinėmės atnaujintoje gimnazijos valgykloje.

Po to vyko Sporto ir sveikatingumo dienos veiklų aptarimas. Jo metu IV klasės mokiniai Edvardas ir Tadas pademonstravo gimnastikos pratimų šou ant skersinio. Po apdovanojimų rašėme linkėjimus Lietuvos kariuomenės šimtųjų metinių proga. Labai smagu, kad šį kartą labai noriai dalyvavome įvairiose veiklose, nors diena buvo neįprastai ilga.

Vanesa Mickevičiūtė, III gimn. klasė

Edukacinės išvykos – proga susipažinti su savo šalies istorija ir kultūra

Kiekviena klasė šiais mokslo metais turi galimybę pasinaudoti kultūros pasu. Tai puiki proga dalyvauti įvairiose veiklose ir plačiau susipažinti su savo šalies istorija ir kultūra. III gimnazijos klasės mokiniai pasirinko kelionę į Vilnių.

Pirmiausia stabtelėjome prie Birštono naujojo apžvalgos bokšto. Žinoma, dėl laiko stokos pasigrožėjome juo tik iš išorės. Iki Nemuno kilpų regioniniame parke ant Škėvonių gūburio pastatyto bokšto apžvalgos aikštelės reikia kilti 45 metrus, o viso bokšto aukštis siekia 51 metrą.

Vilniuje lankėmės dviejose vietose: Muitinės muziejuje ir Neįgaliųjų teatre. Muitinės muziejuje mes susipažinome su mūsų būsimu gidu - muitininku, kuris greitai papasakojo šiek tiek istorijos ir uždavė keletą klausimų. Prieš tai pajuokavo: jei gerai atsakysime į klausimus, jis atves parodyti savo tarnybinį šunį, bet jei blogai atsakysime jo užduotus tris klausimus, šuns nepamatysime. Mums, žinoma, pavyko išvysti muitininko šunį. Muziejuje taip pat buvo įdomu pamatyti minėtų laikotarpių eksponatus, tarp jų ir dokumentus, autentišką carinės Rusijos bei Prūsijos pasienio stulpą, nuotraukas, atvirukus, narkotines medžiagas bei nelegalius daiktus.

Vakare apsilankėme neįgaliųjų teatre. Ten patyrėme visus galimus jų pojūčius ir pamatėme gyvenimą neįgaliųjų akimis, širdimi, kalba. Pirmiausia mums buvo užrištos akys ir turėjome įveikti įvairias kliūtis. Laikant rankose neįgaliojo lazdelę, reikėjo susivokti, kuria kryptimi pagal muziką galima eiti. Netgi įsidėti maisto ir įsipilti gėrimo turėjome užrištomis akimis. Teko pasėdėti neįgaliojo vežimėlyje, nieko nematant šokti ir groti. Pojūčiai nenusakomi... Be to, turėjome progą nors trumpam pamiršti socialinius tinklus – telefonus visi turėjome palikti saugioje teatro vietoje. Taigi laikas tą dieną neprailgo, o namo grįžome įgiję naujų žinių, supratingumo ir gerų emocijų.

Austėja Balkauskaitė, III gimn. klasė

Respublikinis projektas „Giminės medis-2019“

Kauno tautinės kultūros centras nuo 1999 m. organizuoja respublikinį projektą „Giminės medis“. Šiais mokslo metais projektui savo kūrybinį darbą „Mano šeimos istorija“ pateikė IV gimnazijos klasės mokinė Silvija Jankauskaitė. Ji surinko nemažai įdomios informacijos apie šeimos tradicijas, prosenelio gyvenimą ir užsiėmimus, senelės visuomeninę veiklą, dalyvavimą meno kolektyvo veikloje, tėčio pomėgius. Visa tai buvo iliustruota nuotraukomis. Kūrybinius darbus šia tema konkursui pateikė 17 dalyvių. Silvijos darbas pateko į geriausių darbų ketvertuką, ji buvo pakviesta pristatyti savo darbą finaliniame renginyje 2019 m. lapkričio 26 d. ir apdovanota Padėkos raštu bei papildomu prizu.

Reikia džiaugtis, kad vis dar atsiranda mokinių, besidominčių savo giminės istorija, norinčių tapti šeimos metraštininkais.

Lietuvių kalbos ir literatūros vyresn. mokytoja Aldona Adomaitytė

SVEIKINAMIE...

... gimnazijos mokinių komandą, Šakių "Žiburio" gimnazijoje vykusioje viktorinoje „Gamtukai“ laimėjusią III vietą.

... gimnazijos mokinių komandą, gimnazijoje vykusiame krepšinio turnyre brolių Miliauskų taurei laimėti iškovojusią I vietą.

... gimnazijos mokinių komandą, Lietuvos mokyklų žaidynių berniukų (2003 m. gimimo ir jaunesnių) tinklinio zoninėse varžybose iškovojusią I vietą.

... gimnazijos mokinių komandą, Lietuvos mokyklų žaidynių svarsčių kilnojimo tarpzoninėse varžybose iškovojusią I vietą.

... IV gimnazijos klasės mokinę Deimantę Povilaitytę, Lietuvių kalbos ir literatūros olimpiados (11-12 klasių mokinių grupėje) II etape bei Biologijos olimpiados II etape laimėjusią II vietą.

Didžiausia gyvenimo vertybė – žmonės, su kuriais bendraujate. (Amerikiečių sėkmės mokytojas Zig Ziglar)

Laikraštį parengė Laura Petrulytė, Silvija Ališauskaitė, Deimantė Povilaitytė, Justė Dvarvydaitė, Vanesa Mickevičiūtė, Austėja Balkauskaitė, Laima Grudzinskaitė, Gabija Jeseliūnaitė, Simona Klastaitytė, Gabija Žalkauskaitė ir mokytoja A. Adomaitytė. Maketavo Indrė Brazaitytė.